

Наталія Демченко
Старший викладач, м. Київ

Проблеми технічної професійної освіти

Розбудова національної системи освіти, зокрема, технічної професійної освіти в Україні в контексті Європейського освітнього простору передбачає пошук нових технологій, форм і методів підготовки фахівців технічного профілю, які відзначатимуться творчою індивідуальністю, високим рівнем компетенції, загальної та професійної культури.

Розглянемо поняття «технічної професійної освіти» у якості широкого терміну, що буде відноситися до тих аспектів освіти, які додатково до загальної освіти будуть пов'язані з вивченням техніки, набуттям практичних навичок, володінням методами техніко-економічного аналізу виробництва з метою його оптимізації, раціоналізації, розумінням тенденцій та основних напрямків розвитку науки і техніки.

Отже, під технічною професійною освітою розуміємо:

1. складову частину загальної освіти;
2. засіб підготовки до професійної діяльності;
3. аспект неперервної освіти.

Беручи до уваги таке визначення технічної професійної освіти можемо сформулювати мету – оволодіння спеціалістом технічного профілю професійною майстерністю і творчою інтуїцією з урахуванням інтенсивно змінної картини природно-соціального світу, виявляти громадську позицію і високу компетентність у професійній діяльності.

Між тим, сучасна технічна освіта, основою якої є професійна підготовка інженерів, зосереджена на передачі природно-наукових та математичних знань. Ця специфіка технічної професійної підготовки призводить до прийняття неоптимальних рішень та обмеженості бачення їх наслідків, де акцент цієї підготовки зосереджений на абстрактному знанні та пошуку рішень методом спроб та помилок.

Хоча, ще в 1898 році на відкритті Київського політехнічного інституту Віктор Львович Кірпічов, один з найбільш відомих організаторів та засновників інженерної школи говорив, що: "Політехнічний інститут це - є вищий навчальний заклад призначений для підготовки інженерів, здатних придумувати і влаштовувати нове. З поняттям про діяльність інженера необхідно з'єднується вимога творчої здатності та уміння робити щось нове. Якщо хтось припускає тільки сутінно копіювати старовину, тому не треба кінчати вищого навчального закладу - його діяльність буде праця ремісника, а не інженера".

Спираючись на вищезгадане, можна зробити висновки щодо інженерної діяльності в цілому, яка передбачає: інженерні дослідження та винахідництво, а саме, створення нових принципів дії конструкції інженерних об'єктів; конструювання та проектування; технологічне вирішення та організацію виробництва виробу; випробування, налагодження, експлуатацію та оцінку функціонування технічних систем.

Таким чином, в даний час сутність змін у професійній технічній освіті полягає у досягненні відповідності професійної діяльності, її потенціалу, результатів і наслідків критеріями соціальної ефективності і прийнятності. Лише на цьому шляху можуть бути вироблені коректні ціннісні орієнтири і поставлено новий тип інженерної індивідуальної та групової професійної діяльності, відповідні задачі конструктивного вирішення соціально значущих проблем.